

Juha Vainion kadun Riimikivet

1. **Yleisessä saunassa** 1982 (Juha Vainio / Juha Vainio)
2. **Käyn ahonlaitaa** 1979 (Juha Vainio / Juha Vainio)
3. **Vanhoja poikia viiksekkäitä** 1982 (Juha Vainio / Juha Vainio)
4. **Sellaista elämä on** 1983 (Juha Vainio / Juha Vainio)
5. **Kotkan poikii ilman siippiä** 1982 (Juha Vainio / Juha Vainio)
6. **Albatrossi** 1980 (Juha Vainio / Juha Vainio)
7. **Kaikki paitsi purjehdus on turhaa** 1988 (Lasse Mårtenson / Juha Vainio)
8. **Ääretön aava** 1989 (Juha Vainio / Juha Vainio)
9. **Kolmatta linjaa takaisin** 1968 (Tony Hatch – Jackie Trent / Juha Vainio)
10. **Sä kuulut päivään jokaiseen** 1966 (Reino Markkula / Juha Vainio)
11. **Matkalla pohjoiseen** 1981 (Juha Vainio / Juha Vainio)
12. **Yksinäinen saarnipuu** 1985 (Juha Vainio / Juha Vainio)
13. **Rööperiin** 1967 (John Lennon Paul McCartney / Juha Vainio)
14. **Kun aurinko lämmittää** 1985 (Juha Vainio / Juha Vainio)
15. **Ystävän laulu** 1985 (Vladimir Vysotsky / Juha Vainio)
16. **Juhannustanssit** 1965 (P. Naseva / Juha Vainio)
17. **En päivääkään vaihtaisi pois** 1979 (Reino Markkula / Juha Vainio)
18. **Vanha salakuljettaja Laitinen** 1967 (Toivo Kärki / Juha Vainio)
19. **Mies Itäsaariston** 1988 (Markku Johansson / Juha Vainio)
20. **Syys surumielinen** 1990 (Veikko Samuli / Juha Vainio)
21. **Kaunissaari** 1972 (Reijo Lehtovirta / Juha Vainio)
22. **Panaman konsuli** 1980 (Juha Vainio / Juha Vainio)
23. **Viisikymppisen viisu** 1989 (Jaakko Salo – Juha Vainio / Juha Vainio)
24. **Minne tuuli kuljettaa** 1965 (Toivo Kärki / Juha Vainio)
25. **Soi maininki hiljainen** 1987 (Fridrich Bruk / Juha Vainio)
26. **Kun päättyy työ** 1968 (Rauno Lehtinen / Juha Vainio)
27. **Mun sydämeni tänne jää** 1980 (Veikko Samuli / Juha Vainio)

YLEISESSÄ SAUNASSA

Yleisessä saunassa,
miesten puolella
oskarin kokoisena yleisien miesten tarinat kuuntelin huolella.
Yleisessä saunassa olin opissa,
Enso-Guzeitin aamuvuoro istui samassa kuumassa kopissa.

Näistä asioista maisista
puhuivat he kaikenlaisista.
Yleisesti ottaen kuitenkin puhuivat he naisista.
Ja he puhelivat naisista,
uniensa kuvajaisista.
Niistä saavuttamattomista naisista satumaisista.

Yleisessä saunassa, miesten puolella
tietoa sai se joka yleisien miesten juttua seurasi huolella.
Yleisessä saunassa, opin tavoille,
hiilisataman porukka kun istui viereeni puhtaille lavoille.

Näistä asioista maisista puhuivat he kaikenlaisista.
Yleisesti ottaen kuitenkin puhuivat he naisista.
Ja he puhelivat naisista,
uniensa kuvajaisista.
Niistä saavuttamattomista naisista satumaisista.

Yleisessä saunassa, miesten puolella
kaikki ne karheat ja koruttoman herkät tunteilut talletin huolella.
Yleisessä saunassa ehdin kylpeä.
Siitä seurasta elämäni loppuun asti mä saan olla ylpeä.

Näistä asioista maisista
puhuivat he kaikenlaisista.
Yleisesti ottaen kuitenkin
puhuivat he naisista.

Mutta aina silti naisista,
puhuivat kuin keijukaisista
Herrasmiehinä puhuivat he naisista
ja höyry nousi hahmoista niin kumaraisista.

KÄYN AHON LAITAA

Järjestelmä tarpeeksi on mua lypsänyt.
Luulen, että aika alkaa olla kypsä nyt.
Tulkaa viekää sitten vaikka tuhkat pesäsätä,
Mut' minä nautin kesästä.

Käyn ahon laitaa
Minä ilman paitaa.
Ei estä kukaan kun matkaa teen.
Vain suvituulen
Minä kutsun kuulen.
Se ottaa mukaan mun uudelleen.

Viranomaiset saa mua turhaan etsiä.
Vielä riittää sentään jonkin verran metsiä.
Enkä välitä mä kuulla yhtään uutista
Sen raatikaisen tuutista.

Käyn ahon laitaa.....

Siellä missä käki vielä kehtaa kukkua,
Siellä sammalvuoteella on hyvä nukkua.
Kahila ei laula, eikä höyry selosta.
Mä nautin hiljaiselosta.

Käyn ahon laitaa.....

Elämä tää on vain sattumalta saatua,
Mutta stressin uhrina ois synti kaatua.
Hetkeäkään heiluisi en täällä hengissä
Mä kiiltonahkakengissä.

Käyn ahon laitaa.....

Hiljaa vaeltaen tahdon sinne ehtiä
Missä ilmesty ei joutavia lehtiä.
Hoitakaa te uskolliset hyvin sorvia.
Jo näkyy hiirenkorvia.

VANHOJA POIKIA VIKSEKKÄITÄ

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
Istuu portailla Nestori Miikkulainen.
Huuliharppuaan soittaa, ja norppa
Nousee pinnalle pärskähtäen.
Aallon alla se suunnisti soittajan luo,
Sille tuttua tutumpi on sävel tuo.
Laulu kertoo näin mitä on yksin kun jää,
Hyvin hylje sen ymmärtää.

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä,
Maailma houkutti pois morsion.
Vanhojapoikia viiksekkäitä
Mies sekä hylje kumpikin on.

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
Sinne elämän toveri tahtonut ei.
Yksin Nestori jäi kuten norppa,
Myös sen kumppanin kohtalo vei.
Suuri Saimaa mut sata on hylkeitä vaan,
Kohta jäljellä ei ehkä ainuttakaan.
Huuliharppua soittelee Miikkulainen,
Yksi ymmärtää kaipuun sen.

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä...

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
Istuu portailla Nestori Miikkulainen.
Lepokivellään iäkäs norppa
Katsoo ystävää ymmärtäen.
Suuri Saimaa mut naista sen rannoilta vaan
Ei näin tuuliseen saareen saa asettumaan.
Kuten norpan, on määrä myös Miikkulaisen
Olla sukunsa viimeinen.

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä...

SELLAISTA ELÄMÄ ON

Sinä kulkija kuustoista vuotias,
näen kyöneleet silmissäsi.
Minä olla en voi sinun auttajas,
enkä edes sun ymmärtäjäsi.

Mutta kuuntele mua, sulle kerron sen:
usein itkee näin myös nelikymppinen.
Sillä suoraan sanottuna, suurin piirtein...sellaista elämä on.

Sinä kulkija kuustoista vuotias,
mikä särki sun sisimpäsi?
Sekö leikkinyt on sinun tunteillas,
jolla lämmin on pelkästään käsi.

Siihen tottua saat, minä takaan sen,
usein pettyy näin myös nelikymppinen.
Sillä suoraan sanottuna, suurin piirtein...sellaista elämä on.

Sinä kulkija kuustoista vuotias,
ketään päästä et lähellesi.
Väärinkäytetty on sinun rakkauttas
ja on loukattu ylpeytesi.

Mutta paranet pian, minä tiedän sen,
koska toipuu näin myös nelikymppinen.
Sillä suoraan sanottuna, suurin piirtein.....sellaista elämä on.

Kerran kulkija kuustoista vuotias
olin minäkin aikoinani.
Luulin silloin, jo vähintään puolikas
meni kaikista unelmistani.

Sä et usko mua nyt, mutta lupaan sen,
vielä unelmoi myös nelikymppinen.

|: Sillä suoraan sanottuna, suurin piirtein....sellaista elämä on. :|

KOTKAN POIKII

Rannalla istuimme, haitari soi
Aalto löi liplattaen
Mistä mä haaveilin, muistaa en voi
Olin vain onnellinen
Varmaa on vain, että haaveeni nuo
Täyttyneet milloinkaan ei
Kuinka nyt kaipaankaan ystäväin luo
Kohtalo kauas kun vei

Kotkan poikii, ilman siipii
Maailman myrskyt keinuttaa
Taakse jäivät, nuoruuspäivät
Takaisin ei niitä saa
Laulut tuulen, nuo vain kuulen
Enkä tiedä kauniimpaa

Hiljainen haitari, muistoja vaan
Pöytään soi yksinäisen
Muutoin en tässä mä istuisikaan
Ellen ois muukalainen
Ystävä, seuraani hetkeksi jää
Vaikka oot tuntematon
Kerran mun purjeeni tummuneet nää
Olleet myös valkeat on

Kotkan poikii....

Ystävä kuuntele kumppaninain
Aivan kuin mainingit sois
Yössä kuin laivat, me kohtaamme vain
Kunnes taas liu'umme pois
Kenties mä jollekin kertoa saan
Särkyneet toiveeni mun
Kauaksi siivet ei kantaneetkaan
Poikasen haavoitetun

Kotkan poikii....

ALBATROSSI

Nään vanhan Tornatorin yhä vielä mielessäin,
kun sillä silloin matkaan lähdit lapsuusystäväin.
Niin jäi koulu kesken sulla, piti mun myös mukaan tulla,
mut vanhempien käskystä mä kotirantaan jäin

Sun lähtöäsi seurasin mä päässä laiturin.
Me viisitoista vuotiaita oltiin kumpikin.
Sinä pidit oman pääsi, säädit itse elämäsi.
Koit nuorena sen kaiken mistä turhaan uneksin

Albatrossi joka lepäämättä liittää
se sinun sielusi on juuri kukaties.
Taivaan sinessä saat vapaana sä kiittää
lapsuustoverini vanha merimies. Lapsuustoverini vanha merimies

Sä Tornatorin matkassa näit Rion kuumat yöt
ja tutkit tarkkaan kauniit Honolulun kaislavyöt.
Minä jatkoin lyseossa, sitten kunnanvirastossa.
ei kutsumuksen mukaan satu jokaiselle työt.

Ja töiden jälkeen yhä useammin iltaisin
mä kapakassa istuin, lasin pohjaan tuijotin.
Miksen lähtenyt sun mukaan? Mua ymmärrä ei kukaan.
Mä elämältä olin odottanut muutakin.

Albatrossi joka lepäämättä liittää

Sain kuulla että Tornator jo romutettu on.
Mä itse tunsin kokeneeni saman kohtalon
Eipä ollut virkaa enää, tumma puna peitti nenää.
Ja rannalla mä yksin istuin nousuun Auringon.

Kun lähelleni näin mä naurulokin kaartavan,
niin tiesin että jotakin nyt vihdoin oivallan:
Siinä sielu on sen miehen, jonka työt jää puolitiehen
ja joka kaiken rakentaa vain varaan unelmain.

Mut albatrossi joka lepäämättä liittää
se sinun sielusi on juuri kukaties
kerrain lailla sen saan vapaana myös kiittää.
Jos teen työni kuten vanha merimies. Jos teen työni kuten vanha merimies.

KAIKKI PAITSI PURJEHDUS ON TURHAA

Kaikki paitsi purjehdus on turhaa

koko elämän se sisältää:

aallon pohjan, aallon harjan. Myrskyn mustan pilvikarjan.

Vaan myös paljon tyyntä lempeää.

Kaikki paitsi purjehdus on turhaa.

Ihminen kuin vene itse on.

Kaipaa aina kaukorantaa, minkä jaksaa myötään kantaa

veistämänä oman kohtalon.

Kaikki paitsi purjehdus on turhaa

siinä koko inhimillisuus

Niin kuin oikut ihmismielen, kuiskeissa ois tuulen kielen.

Tuolla petos – täällä ystävyys.

Kaikki muu kuin purjehdus on turhaa

Omaa kuvaamme se heijastaa.

Matka alkaa purjein valkein tuhansien tuulten palkein.

Vuodet tummentavat takilaa.

Mutta kerran pääset päähän sateenkaaren. Siellä päättyy yksinäisen tie.

Kerran viimein rantaan rakkauden saaren maininki niin levollinen vie.

Kaikki paitsi purjehdus on turhaa.

Tähdet ikuisina kimmeltää.

Meille merkkeinä ne loistaa, samaa sanomaansa toistaa.

Mikään ei lie kovin tärkeää.

Sillä kerran pääset päähän sateenkaaren. Siellä päättyy yksinäisen tie.

Kerran viimein rantaan rakkauden saaren maininki niin levollinen vie.

ÄÄRETÖN AAVA YMPÄRILLÄIN

Lapsena kauneimmat lauluni kuulin
Mulle kun tuuli soi saariston
Unhoittuneen tuon kaiken jo luulin
Mutta se sielussain sittenkin on

Rinnassain läikähtää tunne kuin ennen
Kun mä käyn synnyinseutua päin
Muuttuneeni vaikka uskoin vuosien mennen
Estää en voi kyyneltäin

Ääretön aava on ympärilläin
Ymmärrän viimeinkin sydämessäin
Kaikki muu turhaa ois kunhan olla vain vois
Synnyinsaarensa arvoinen

Kallioon juurtunut mänty niin väärä
Miljoonan nähnyt on tuulispään
Kymmenten vuotten jälkeen se jäärä
Siirtynyt ei ole senttiäkään

Sellainen myöskin on ihmisen muoto
Luonteen kun määrää ankara maa
Taipuu muttei taitu kovin helposti ruoto
Syysmyrsky vaik tuivertaa

Ääretön aava on ympärilläin...

Nyt kuten lapsena alla mä tuulen
Leijani pilviin näin lennätän
Auringonlaskun aikaan taas kuulen
Kappelin kellojen helähtävän

Ennenkuin pimeä ehtii niin rantaan
Palaavat paatit kalastajain
Viimeisenä maininkina saapua santaan
Tahtoisin aatoksissain

Ääretön aava on ympärilläin...

KOLMATTA LINJAA TAKAISIN

Mä kolmatta linjaa takaisin, kuljen kerran
ja rahaa on, takaan sen.
Kun kolmatta linjaa askelin, käyn mä herran
saa vanhat saatavat jokainen.

Saa Oivan portsari lantin,
jonka velkaa jäin.
Ja maksan kelloni pantin,
kymppikäärölläin .
Kun löydän Limperin Antin,
sille kädestäin mä heitän
kuin luun femman näin.

Kun kolmatta linjaa takaisin, kuljen kerran
saa vanhat saatavat jokainen.

Mutta kolmatta linjaa takaisin, kun kuljen
niin tiedän, että en yhtä vain saa.
Kun mä kolmatta linjaa takaisin, noin kuljen
niin tiedän nuoruutein jäänyt on taa.

Voin itsetuntoa nostaa
shekkivihollain.
Voi iskut ilkeät kostaa,
jotka kerran sain.
Voin sylin lämpöä ostaa,
jos mä tahdon vain.
Mut ostaa en voi nuoruuttain.

Kun kolmatta linjaa takaisin, kuljen kerran,
niin tiedän yhtä en koskaan saa.

On nuoruusaika tuo jäänyt taa.

SÄ KUULUT PÄIVÄÄN JOKAISEEN

Sä kuulut päivään jokaiseen. Sä kuulut aamuun ja iltaan.
Oot ensimmäinen aatoksissain, miete myös viimeinen.

Sä kuulut nousuun auringon ja liityt kuutamon siltaan.
Oot aamukaste, iltarusko, laulu yönlintusen.

Nään lentävän taivaalla tähden ja sua mä ajattelen.
Pois toisien luota jos lähden, sun luotasi lähtisi en.

Sä kuulut päivään jokaiseen, sä kuulut aamuun ja iltaan.
Oot ensimmäinen aatoksissain, miete myös viimeinen.

Sä kuulut päivään jokaiseen, sä kuulut aamuun ja iltaan.
Tuot päivään riemun, joka vie mun päivään taas seuraavaan.

Sä kuulut nousuun auringon ja liityt kuutamon siltaan.
Sä yksin olet mulle kaikki kauneus päällä maan.

Kun hiljaa soi kuiskaus tuulen, sun kuiskaavan kuvittelen.
Nään kukkasen kauniin ja luulen; näin kasvosi takana sen.

Sä kuulut päivään jokaiseen, sä kuulut aamuun ja iltaan.
Oot ensimmäinen aatoksissain, miete myös viimeinen.

MATKALLA POHJOISEEN

Kauheessa kiireessä Kaamasen tiellä
lähteellä Masa joi kauhasta
Sillä sen täytyi taas kapseli niellä
kun vaivasi niin eturauhasta
Matsonni lausui 'on lahonnut kölisi'
ikä miesryhmä tää pirssissä mölisi
Sitten jo menttiin ja penkka vaan pölisi
matkalla pohjoiseen

Mies kun tulee tiettyyn ikään - niin ei sillä pelaa mikään
Sen näkee peilistä, on kaikki eilistä
jo vaan me kimpassa tuumattiin

Kauheat mutkat on Kaamasen tiellä
paljolti liikennepainetta
Nuorgamin Jouni kun myymässä siellä
on kuulua potenssiainetta
Numminen ajoi ja otettiin snapsia
harottiin otsalta harvoja hapsia
Muisteltiin mitenkä tehty on lapsia
matkalla pohjoiseen

Mies kun tulee tiettyyn ikään - niin ei sillä pelaa mikään
Sen näkee naamasta, kun lakkaa saamasta
jo vain me kimpassa tuumattiin

Kauhea kauppa käy Kaamasen tiellä
kohta on poroista puutetta
Ellei se lääkintöhallitus kiellä
pois Jounilta potenssiuutetta
Numminen kehui vaan kuntoa ehoa
sanoen 'ihme jos ei tämä tehoa'
Sarven kun sitoi hän keskelle kehoa
matkalla pohjoiseen

Mies kun tulee tiettyyn ikään - niin ei sillä pelaa mikään
Mut näkee Masasta, on nyt niin tasasta
jo vain me kimpassa tuumattiin

Mies kun tulee tiettyyn ikään - no, älä ole milläsikään
Nyt päästiin naisista, ja painajaisista
jo vain me kimpassa tuumattiin.

YKSINÄINEN SAARNIPUU

On keskellä meren selkää
Luoto armoilla aallokon
Sinne lintukin pesiä pelkää
Tyrsky lyö yli kallion

Miten sattuikaan sinne juurtumaan
Yksinäinen saarnipuu
Paikkaan sellaiseen johon kyennyt
Ei elollinen mikään muu.

Vaan jostakin tuuli tuonut
Saarnen siemenen sinne on
Miksi luonto lie oikkunsa luonut
Päälle laakean kallion

Se on kasvumaa johon istuttaa
Ihminen ei mitään vois
Kukaan siksi ei arvaa kitkemäänkään
Mennä sieltä mitään pois

Kun siemenen tuuli kantoi
Otti pienen, mut' vahvimman
Kasvupaikan tuon karuimman antoi
Koska puun uskoi juurtuvan

Luojan tehtävää täyttää tärkeimpää
Yksinäinen saarnipuu
Oottaa hetkeä, jolloin rantalehdot
Kuolemasta havahtuu

Kunhan luodon luo tuuli tiedon tuo
Täyttymys tää tapahtuu
Silloin matkaan sen antaa siemenen
Tuo yksinäinen saarnipuu

RÖÖPERIIN

On koju pieni, jossa mies myy halpaa makkaraa
Ja ilmaiseksi lapset ketsuppia saa.
Jos minne koskee pieni sormenpää, siihen jälki jää.

Pyykkimuija, joka lastiansa kuljettaa
On lakanoissa kuusi lasta kiljuvaa
Ja koira konstaapelin yrittää löytää ystävää
Kaipaam niin...

Rööperiin mä kaipaam niin taas uudelleen.
Muistot suloiseen vie lapsuuteen.
Kai vielä muistat sen?

Kun kerran siellä aikuisten me tiellä törmäiltiin
Ja talkkarilta juostiin piiloon kellariin.
Ja kuinka meitä silloin huudeltiin. Salaa suudeltiin.

(välisoitto)

Rööperiin...

Kun huusi faija, saapui mustamaija, pois sen vei
Myös meitä joku etsi, löytänyt vain ei.
Sä olit hiirenhiljaa vierelläin, käsi kädessäin

Sinne kanssas vielä kerran päästä tahtoisin,
mut vuodet vierineet sen estää kuitenkin.
Ja aikamiehen paksu vatsa tää aidan rakoon jää.
Kaipaam niin...

Rööperiin mä kaipaam niin taas uudelleen
Muistot suloiseen vie lapsuuteen.
Kai vielä muistat sen?

Rööperiin mä kaipaam niin taas uudelleen
Muistot suloiseen vie lapsuuteen.
Rööperiin!

KUN AURINKO LÄMMITTÄÄ

Kaupasta läskiä tillaamaan en kykene mä ilman hintaa.
Täytyypä tyytyä grillaamaan
vain rannalla ihmisen pintaa.
Konkurssi kolkuttaa portilla.
Haastemies heittelee kortilla.
Vaan on äijä tää tässä kuin tortilla, kun tuo aurinko lämmittää.

Silmät suljen, lipuu elämäni paatti.
Omiansa perää vaimon advokaatti.
Siitä huolimatta nautin ilman käteistä
mä kesäpäivän säteistä.

Naapuri huutelee tontillaan: "Hei, tule saunakaljat tarjoon!"
Helteessä möyrii se kontillaan
viileän vaahteran varjoon.
Mulla ei ruokaa, ei juomista,
mutta en aattele huomista.
Olen muuan vain Luojamme luomista, joita aurinko lämmittää.

Silmät suljen, lipuu elämäni paatti
Hyvin säädetty on iso termostaatti.
Unelmissa ryysyt nakkaan palmun juurelle,
uin ulapalle suurelle.

Naapuri tolpileen ponnahtaa ja lonkerot kaivosta troolaa.
Sitten puun alle taas onnahtaa
ja kesälle kanssani skoolaa.
No, kukapa jaksaiskaan jalkeilla,
maataan vaikk' nahka vois' halkeilla.
Harvan kerran kun täysillä palkeilla noin tuo aurinko lämmittää.

Silmät suljen, lipuu elämäni paatti,
kipparina sosiaalidemokraatti.
Mutten mieti sitä kuka vastaa laivasta,
kun katson sinitaivasta.

Silmät suljen, lipuu elämäni paatti.
Aina sataa, huutaa kaljamesenaatti.
Näin on kesä aina parhaimmillaan tämmöstä,
kun on vaan makuulla ja taivaan takuulla
saa oman osan kaukolämmöstä.

YSTÄVÄN LAULU

Mistä tunnet sä ystävän
Onko oikea sulle hän
Anna meren se selvittää
Kuka viereesi jää

Ja jos silloin kun myrsky soi
Vain sun kumppanis vaikeroi
Vene lähimpään rantaan vie
Jääköön pois mikä lie

Mistä tunnet sä ystävän
Onko oikea sulle hän
Anna tunturin selvittää
Kuka viereesi jää

Kun on kaukana kaikki muu
Ja kun päättyvät pitkospuut
Kuka rinnallas ruikuttaa
Takaisin mennä saa

Mistä tunnet sä ystävän
Onko oikea sulle hän
Ajat ankeimmat selvittää
Kuka viereesi jää

Kun on sinulla vaikeaa
Ja kun tarvitset auttajaa
Silloin ystävyys punnitaan
Menee muut menojaan

Siitä tunnet sä ystävän
Kun on vierelläs vielä hän
Turhat tuttavat luotas ois
Hävinneet pian pois

JUHANNUSTANSSIT

Rantalava, juhannus.
Hanurista valitus
kaikuu. Järveen päily illan kuulaus.
Polku, koivu, yötön yö.
Soittajan on raskas työ.
Janatuisen jalka tangon tahtiin lyö.

Onnen silloin Janatuinen saa,
vain milloin jatsi kajahtaa.
Janatuinen onneton
kansan maun tähden on.
Tango syrjäytti jatsin poljennon.

Janatuinen sielun möi
jatsille, ja jatsi söi
miehen, joka haitariaan näpelöi.
Blues soi omaperäinen,
rytmi J. Janatuisen.
Oma väri sointuihin myös vieraiden.

Onnen silloin Janatuinen saa,
jos vain milloin jatsi kajahtaa.
Janatuisen kauhistus
on tää kansan vaatimus:
Soita, soita tango onhan juhannus.

Nuotiossa hiiltyy puut.
Tanssi päättyy, poistuu muut,
muttei rauhaa hanurin saa näppäinluut.
Päättyi tungos tangojen.
Nyt on hetki sininen,
hetki laulun Janatuisen sydämen.

Onnen silloin Janatuinen saa,
jos vain milloin jatsi kajahtaa.
Janatuinen yksin jää.
Kun ei kukaan kuule, nää,
soittaa aamunkoittoon omaa sävelmää.

EN PÄIVÄÄKÄÄN VAIHTAISI POIS

En päivääkään vaihtaisi pois,

ei olla tään kauniimpaa vois.

Sain lahjaksi elämän yhden vaan,

sen elää voin päivän vain kerrallaan.

En päivääkään vaihtaisi pois,

vaik tuskaakin menneessä ois.

Sen kautta oon kasvanut ymmärtämään

vihdoinkin kaiken tään.

Saan olla niin paljosta kiitollinen,

kunhan vain osoittaa muistaisin sen.

Se lahjoista suurin on mun kohdallain,

kun tänne mä syntyä sain.

En päivääkään vaihtaisi pois,

ei toisin mun lauluni sois.

Sen tiedän: oon luotu näin elämään,

uneen kun painan pään.

En päivääkään vaihtaisi pois,

kun muutos ei parempaa tois.

On elämä kaunista ollut niin,

kuin kudottu lankoihin kultaisiin.

En päivääkään vaihtaisi pois,

vaik Luoja mun uudelleen lois.

Ja jotain jos toimissain väärin tein,

suon senkin mä itsellein.

Saan olla niin paljosta kiitollinen....

VANHA SALAKULJETTAJA LAITINEN

Vanha salakuljettaja Laitinen
Taka makasiinien hiipii vilkuillen
Silmillä on lakin lippa, nenänpäässä jäinen tippa
Murhemietteet täyttää miehen sydämen

Aika entinen ei koskaan enää palaa
Enää kannata ei kuljettaa nyt salaa
Bisnekset ei millään luista
Kukaan Laitista ei muista
Aika entinen ei koskaan enää palaa

Vanha salakuljettaja Laitinen
Hyvin muistaa vielä sen ajan mennehen
Kuinka ennen yksin aivan, ajoi Viroon aavelaivan
Pullopistin kotimaahan rahdaten

Aika entinen ei koskaan enää palaa
Vanhan varmaan täytyy kohta vaihtaa alaa
Tarkka tutka tullimiehen
Taittaa matkan puolitiehen
Aika entinen ei koskaan enää palaa

Vanha salakuljettaja Laitinen
Taakse makasiinien kulkee nyyhkien
Lestin viimeisen hän heittää, lumi laitureita peittää
Kylmään hankeen jäätyy jälki kyneleen

Aika entinen ei koskaan enää palaa
Täytyy torille kai mennä myymään kalaa
Nukkuu nosturissa lokki valvoo vielä laivakokki
Aika entinen ei koskaan enää palaa

Tässä vaiheessa aina herään
Ja lasken laiturille tai tipun möljältä

Aika entinen ei koskaan enää palaa
Muistot lohtua vain nykyisyyteen valaa
Häipyy taakse makasiinin
Vanha tuntija tuo viinin
Aika entinen ei koskaan enää palaa

MIES ITÄSAARISTON

Mua Haapasaareen taksivene kyyditsee,
syysmyöhään turisteja muita kun ei käy
Eikä asukkaitakaan
ole monta sijoillaan.
Mä yhtä sinne lähdin tapamaan.
Hän rantapolun päässä minut kättelee.
Tuo äijä, josta eivät ikävuodet näy.
Polku kiertyy ylöspäin
siinä mennään peräkkäin
ja ukko tarpoo lujaa edelläin.

Hän katsoo kauas kadonneisiin saariin.
On tutun tuima ilme kasvoillaan.
Muodoltansa muistuttaa
ulkoluodon katajaa,
kuin taittua ei voisi milloinkaan.
"Kas, kun et jäänyt Seurahuoneen baariin",
hän pysähtyen tekee havainnon.
Kassin pohjaa kopeloin,
näytän pullon jonka toin.
Jo naurahtaa mies itäsaariston.

Kun mökissään mies makuun pääsee konjakin,
jo lähes säyseästi mulle tarinoi:
Miten oikeasti niin,
sitä ennen elettiin.
Ei asioita tehty kaupunkiin.
Hän eloisasti kuvaa kylät Seiskarin
ja Tytärsaaret, sieltä morsiamen toi.
Sitten lasin pohjaan juo.
Katseen ulapalle luo
ja lausuu, että riittäpähan tuo.

Hän katsoo kauas kadonneisiin saariin.
Ne verhoutuvat sumuun kyynelten.
Sitten innostuu taas hän
entistäkin enemmän:
"Me omistimme luodon jokaisen."
Mä tuijotan mun tyttäreni vaariin.
Suursaarella sen synnyinseutu on.
Vaikka on jo hämärää
silmiin hyvin häämöttää
tuo kaukoranta itäsaariston.

Hän katsoo kauas kadonneisiin saariin
kurkoittaen yli aallokon.
Ja hän elää siksi vaan,
että vielä uudestaan
sais kerran kiertää itäsaariston.

SYYS SURUMIELINEN

Syys miksi saapuu ennen aikojaan,
kun vasta hehkui toukokuu.
Miks tummat varjot luovat taikojaan
ja pelko sieluun tunkeutuu.

Mä juuri leijaa kanssas lennätin
niin kauas pilveen hopeiseen.
Sen nousun tuskin nähdä ennätin,
ja nyt nään päivän lyhenneen.

Syys miksi saapuu ruskaa loistaen
tuo outo kaapu varteillaan,
kun kukat hennoimmat se poistaen
niin kuitenkin käy täällä vaan.
Syys surumielinen, vaan kukka rakkauden
väriloistossaan on kaikkein kaunein sen.

Syys saapuu meille pohjoistuulineen,
kun vasta kesään herättiin.
Yö kylmin suutelee mua huulineen,
vaik äsken syleilimme niin.

Mä vasta juoksin koulukatuain
sun kanssas kilvan käsikkäin.
Tuo kaikki mennyttä on satuain,
vaik tapahtui se äskettäin.

Syys miksi saapuu päiviin parhaisiin
on kenties tarkoituskin niin
kun halla kukkasiin käy parhaisiin,
ne väreihin saa kauneimpiin.
Syys surumielinen, vaan kukka rakkauden
väriloistossaan on kaikkein kaunein sen.

KAUNISSAARI

Kaunissaareen johtaa väylä karikkoinen
Ehkä joskus vielä sinne löytää voinen
Vaikka olinkin mä melkein palleroinen
kun mä kerran sieltä lähdin kulkemaan

Silloin hyvästit kun saarelleni heitin
reippaan hymyn taakse kyöneleeni peitin
Voinko koskaan enää kotiin löytää reitin?
Aivan varmaan, sen mä muistan ainiaan

Kaunissaari kaivaten sua aina muistelen
Milloin saan mä sulta suukon suolaisen?

Siellä kuinka pitkälle vain katse kantaa
näkyä merta vaan, ja sitten taivaanrantaa
Nyt jo arvon sille osaisin mä antaa
koska kulkeissani näin jo muutakin

Nähdä sain mä kivikaupungit nuo suuret
Niiden asuttajat, joilta puuttuu juuret
Kuullut olen kaikki kirot, katkeruudet
Siksi saarelleni kaipaen takaisin

Kaunissaari kaivaten sua aina muistelen
Milloin saan mä sulta suukon suolaisen?

Olen kyllästynyt kivikyliin aivan
Ne on tienoita vain surun sekä vaivan
Heti kunhan näen lähtövalmiin laivan
kotisaarelleni palaan takaisin

Kaunissaari kaivaten sua aina muistelen
Milloin saan mä sulta suukon suolaisen?

PANAMAN KONSULI

Minä olin Panaman konsuli Piirto pienessä kännissä,
vaik oli virkani kivien siirto sepelirännissä.

Mestari seulalla mellasti, syksykin lehtiä kellasti.

Merta mä näin vain ja palmuja, ja heitin mustille almuja.

Köyhän ainut huvitus on vilkas mielikuvitus – se siivet selkään saa.

Minä oli liikennelentäjä Viima pienessä rommissa,
vaik oli virkani lätkiä liima tapettihommissa.

Mestari työmaalla ulkoili, suuntaani kummasti mulkoili.

Miestä niin kurjaa ja velkaista katsoin säälien kelkasta.

Köyhän ainut huvitus on vilkas mielikuvitus – se siivet selkään saa.

Minä olin fregatin kapteeni Jetson pienessä viskissä,
vaik oli työmaani Matilda Metson ruokalan tiskissä.

Koppelo luukusta kotkotti, putsaripojalle motkotti.

Heitin mä housut ja solmion, näin vain Bermudan kolmion.

Köyhän ainut huvitus on vilkas mielikuvitus – se siivet selkään saa.

Minä olin öljystä rikas Abdullah pienessä sievässä,
niin piti vuoroni jonossa tulla hoitolaan vievässä.

Tohtori korvaani kuiskutti, hoitaja suoneeni ruiskutti.

Aavikkomaisemaa keltaista mä vain tuijotin teltasta.

Köyhän ainut huvitus on vilkas mielikuvitus – se siivet selkään saa.

VIISKYMPPISEN VIISU

Juhlaa on kun on viiskymmen vuotias.
Sulla nythän on kaikesta tieto
Älä välttele tutuinta puotias.
Vedä niin kuin on sielussa sieto
Vakaa ranne kun kippailee mallasta.
Hymy hersyy nyt myös virkavallasta
Tosi tarkaksi treenattu tyyli tää on ällistyttävää

Nuoruus on lahja, mutta vanheneminen on taidetta.
Ei saa elämäsi esteenä olla yhtään kaidetta.
Nuoruus on lahja, mutta vanheneminen on taidetta.
Heilu hetkinen hunningolla riemun raidetta.

Juhlaa on kun on viiskymmen vuotias.
Sitä moni jo ennen sua vietti.
Eikö farkut ois muka sun muotias?
Totta mooses, ja turha on dietti.
Aikapoika kun heilahtaa ovesta,
kuuluu huokaus neitojen povesta.
Ukkometson kun uljauden nähdä saa, se alkaa heikottaa.

Nuoruus on lahja, mutta vanheneminen on taidetta.
Ei saa elämäsi esteenä olla yhtään kaidetta.
Nuoruus on lahja, mutta vanheneminen on taidetta.
Reissuun rennolla vartalolla riemun raidetta

Juhlaa on kun on viiskymmen vuotias,
huomaat sen merkkipäivänäsi.
Harhaan ammu et yhtäkään luotias,
kohde kaihda ei tähtäystäsi.
Kokemukseen kun perustuu charmisi,
siten valloitat aina sä armisi.
Täystaituri nyt juhlavuotenaan on oikein iskussaan.

Nuoruus on lahja, mutta vanheneminen on taidetta.
Ei saa elämäsi esteenä olla yhtään kaidetta.
Nuoruus on lahja, mutta vanheneminen on taidetta.
Syöksy kuin tuhatkuutiolla riemun raidetta.

MINNE TUULI KULJETTAA

Katso naavaa puun taa,
tutki tuulen suuntaa: se on pohjoinen
Tiukka mutru huuleen,
selkä vastatuuleen, kestät kyllä sen.
Kulkija ne tietää,
kulkija ne sietää, luonnon oikut nuo
Tuuli toista haastaa, turhat toiveet raastaa, voittoja ei suo.

Minne tuuli tytön kuljettaa,
milloin tuulentuvan nähdä saa?
Tuuli on vastainen, kääntyykö suunta sen,
minnekä tuuli vienee?
Mistä kohta tuulen suunta lie,
minne tuuli tytön nyt taas vie?
Tuulesta temmaten rauhaansa saako ken?
Minne tuuli kuljettaa?

Vietin vuotta monta, nuorta,
huoletonta, tuuli vuodet vei.
Tuulella on potti,
tuuli kaiken otti, tuuli anna ei.
Pakkomielle matkaan
minut ajoi hatkaan tuulen teille vaan.
Vanha risa nuttu, joka tuulen tuttu käy taas jatkamaan.

Minne tuuli minut viedä saa,
minne puuska roskan riepottaa?
Tuuli on vastainen, kääntyykö suunta sen,
minnekä tuuli vienee?
Mistä kohta tuulen suunta lie,
minne tuuli tytön nyt taas vie?
Tuulesta temmaten onneaan saako ken?
Minne tuuli kuljettaa?

SOI MAININKI HILJAINEN

Tähdet ja kuu, taivas ja maa kaipuusta mun ne kertoa saa.

Jälkeesi sun en ainuttakaan kyennyt rakastamaan.

Tunteemme meitä tuulena vei, rauhaisaa rantaa ees etsitty ei.

Meremme meidän ois yhteinen tää, me sylissä sen vain kahden.

Tunne tuo vain niin arvaamaton, kuin kevätmyrsky, se ohitse on.

Kuitenkin kauniisti muistoksi sen soi maininki hiljainen.

Niin kaukaa taas kantaa tuo laulumme rakkauden.

Kun myrsky on mennyt mailleen, soi maninkin hiljainen.

Tähdet ja kuu, taivas ja maa kaipuusta mun ne kertoa saa.

Jälkeesi sun en ainuttakaan kyennyt rakastamaan.

Veistetty kuin mua veneeksi ois kauaksi aavalle viemään sua pois.

Matkaan vain hetkeksi pääsimme niin, kun tuulemme laantui meidän.

Kaipaam nyt vain luo rakastetun purjeita heitetty purteesi sun.

Takaisin saavutko lähelle sen, soi maininki hiljainen.

Niin kaukaa taas kantaa tuo laulumme rakkauden.

Kun myrsky on mennyt mailleen, soi maninkin hiljainen.

KUN PÄÄTTYY TYÖ

Kun päivää taas pois yksi on,
se ollut on kuin muutkin yhtä armoton.
Käyn portistain näin mieltien,
työpäivä tää entä jos lie viimeinen.

Kun päättyy työ ja aika jää, niin sitten voi kenties kaiken ymmärtää.

Kun ilta on, jää päivän työ,
taas kuulen kuinka ehtookellot hiljaa lyö.
Nyt taaksepäin näin katselen,
mä teinkö oikein vaiko väärin sen.

Kun päättyy työ ja aika jää, niin sitten voi kenties kaiken ymmärtää.

Kun yö jo on, maa uinahtaa,
työn raskaan raatajatkin hetken rauhan saa.
Mut valvon vain mä aatoksen,
työn teinkö oikein vai väärin kuitenkin.

Kun päättyy työ ja aika jää, niin sitten voi kenties kaiken ymmärtää.

Kun aamu saa, kun yö käy pois,
niin entäs sitten, jos en työhön nousta vois.
Ja siksi vain nyt toivonkin
mä menneen työn että oikein suoritin.

Kun päättyy työ ja aika jää, niin sitten voi kenties kaiken ymmärtää.

MUN SYDÄMENI TÄNNE JÄÄ

Mun sydämeni tänne jää
kun aika on mun mennä pois
syystuuli vaan soi lauluun
kuin kaiken tietää vois

Mun sydämeni tänne jää
aina asuinpaikalleeseen
vaik itse saan vain viivähtää
kesäiltaan viimeiseen

Kun mennyt oon, niin kuulet vain kuiskeen rantamainingin
jos uskot enemmän kuin luulet siinä sua tervehdin

Sä kevään näät taas kerran
ja kuulet laulut lintujen
jos herkistyt ees hetken verran
silloin ymmärrät sen

Mun sydämeni tänne jää
se lähelläsi aina on
sen tavoitat jos haluat
vaik maa ois lauluton

Mun sydämeni tänne jää
aina asuinpaikalleeseen
vaik itse saan vain viivähtää
kesäiltaan viimeiseen

Sä kevään näät taas kerran
ja kuulet laulut lintujen
jos herkistyt ees hetken verran
silloin ymmärrät sen

Mun sydämeni tänne jää
se lähelläsi aina on
sen tavoitat jos haluat
vaik maa ois lauluton

Mun sydämeni tänne jää
aina asuinpaikalleeseen
vaik itse saan vain viivähtää
kesäiltaan viimeiseen